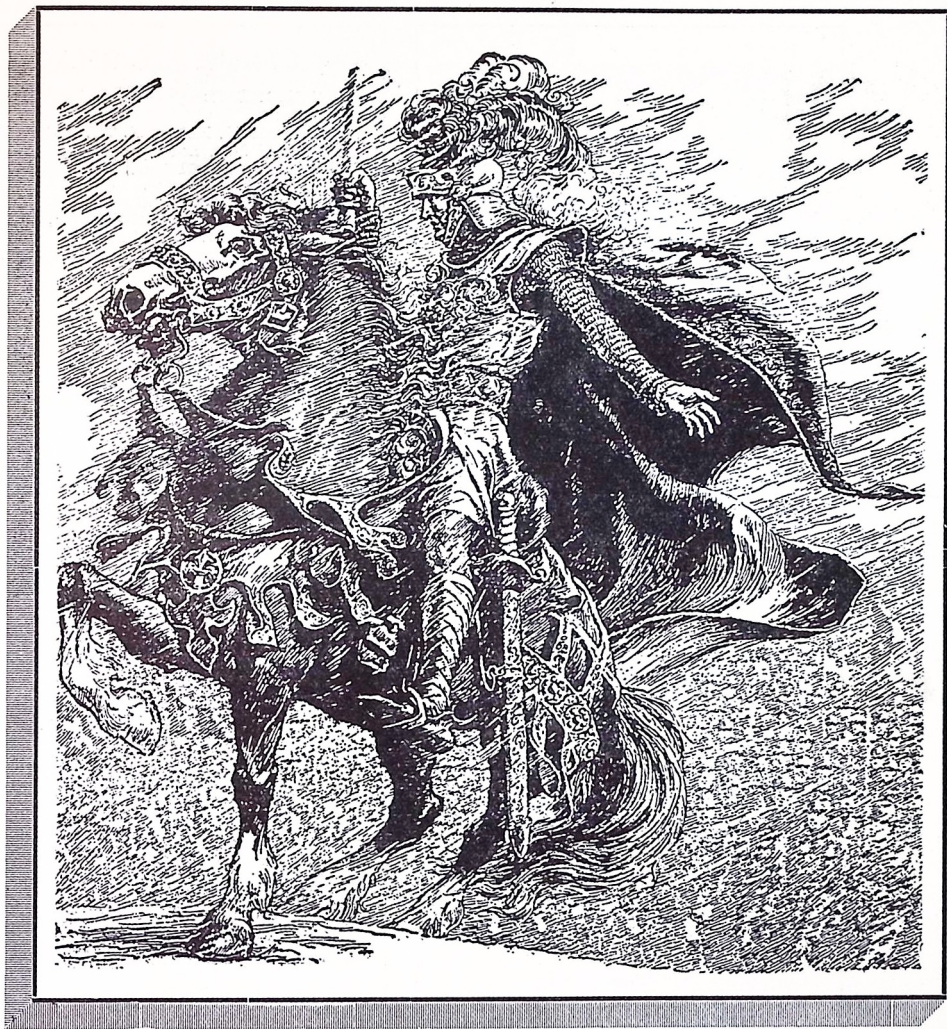
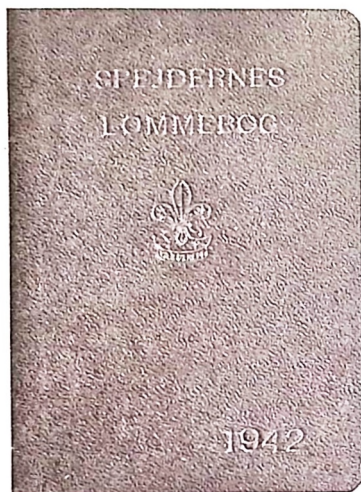

Spejdernes Magasin

April 1942 . Nr. 3 . 26. Aargang

Faas paa Depotet

Pris Kr. 1.75

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Har du søgt i Øst og Vest,
hvilket Bogtryk der er bedst,
hvistenes der ved Pølsen:
»Maalet, det er Gølsen».

sæ'fø'lig

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIelt DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a, København K.
Telf BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. - Tlf. *C. 10493

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpsets Prøver
Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

Den lille Spejderbog

Spejdernes Magasin

April 1942

26. Aargang . Nr. 3

Sagnet om Sct. Georg

Den 23. April, Sct. Georgsdag, er Spejderløftets Dag, for Sct. Georg er alle Spejders Helt og Forbillede, Ridderen uden Frygt og Dadel.

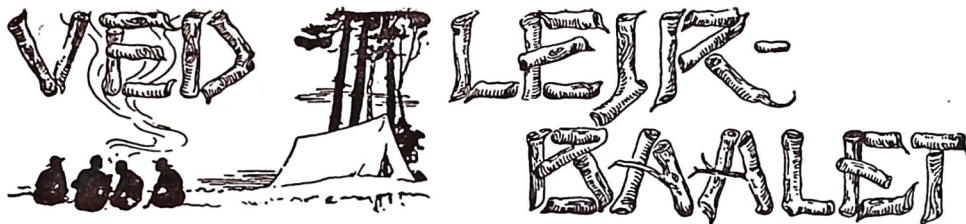
Ifølge Sagnet levede der ved Byen Silena i Lilleasien et skrækkeligt Uhyre, en Drage, der huserede paa det frygteligste. Mange havde forsøgt at dræbe den, men det lykkedes ikke for nogen. Til sidst sluttede man den Overenskomst med Dragen, at den skulde skærme Byen mod til Gengæld at faa to Faar daglig. Da der ikke var flere Faar tilbage, krævede Dragen en Mø eller en Yngling som Offer. Man trak Lod om, hvem der skulde ofres, og en skønne Dag maatte Kongens unge smukke Datter afsted. I sidste Øjeblik kom imidlertid en fremmed, ung Mand ridende. Han kastede sig dristigt mod Dragen, der gav sig til at udstøde Ild og Pestaande gennem Mund og Næsebor. Det blev en haard Kamp, men omsider lykkedes det ham at nedlægge den med sin Lanse. Kongen vilde som Belønning give

ham Prinsessen og det halve Kongerige, men han ønskede ingen Belønning og red bort lige saa ubemærket, som han var kommet.

Ridderen var *Sct. Georg* (paa Dansk Sankt Jørgen), som Baden-Powell har valgt til Spejdernes Forbillede. Han kæmpede uden Tanke for sit eget Liv for at frelse andre, og han krævede ingen Belønning, da Sejren var vundet.

Den Drage, vi har at kæmpe imod, er ikke et ildsprudende Uhyre, men alt det onde, vi møder paa vor Vej, og alle de mindre gode Sider i vort eget Sind. Det kan være lige fra Logn og Ondskabsfuldhed til Gnavenhed og daarlige Vaner. Husk, at alle disse Ting er Drager, der skal kæmpes, og de smaa Drager er tit sværere at faa Øje paa end de store. I Spejderløftet lover du at gøre dit bedste i Kampen for det gode mod det onde. Og ligesom Sct. Georg var det, skal du ogsaa være parat til at hjælpe uden at kræve Tak for din Tjeneste.

SANKT GEORGS DAG

Den Dag, som bærer Sankt Georgs Navn, har Baden-Powell valgt til at være den Dag, hvor alle Spejdere Verden over aflægger deres Spejderløfte. Naar I paa forrige Side har læst Sagnet om Sct. Georg, forstaar I sikkert hvorfor. Baden-Powell har villet, at Spejderne skulde være ridderlige og hjælpsomme og være Mænd, man kan stole paa.

Den Dag vil alle Landets Spejdere mødes, hver Trop sit Sted, og give deres Fører Haand paa, at de vil gøre deres bedste for at overholde Spejderloven i det kommende Aar. I mange andre Lande vil Spejderne ogsaa mødes, men mange Steder under Forhold, der er tungere og mørkere end hos os.

I alle Lande kræves der meget af Ungdommen i vore Dage. Kravet til den danske Ungdom er at staa samlet om vort Land og Folk. Hver maa gøre sin Del, ogsaa I. Det bedste, I kan gøre nu i jeres unge Aar, er at dygtiggøre jer, hver paa sit Omraade, i Skolen, paa Arbejdspladsen, paa det Sted, hvor I er i Lære, saa at vort Land, naar I vokser op, ogsaa vil have et dygtigt Folk, som kan samles i Enighed og Samarbejde.

Den Træning, I gennemgaar i jeres Trop, gør jer sunde og stærke, beredte til at yde en Indsats senere hen, hvor og naar det kræves. Og Kammeratskabet i Patruljerne, i Troppene, mellem alle Korpssets Spejdere hjælper jer at staa sammen om vort Spejderløfte og vor Spejderlov, saa at den danske Ungdom, der vokser op, kan blive saa mandig og rettænkende en Ungdom, som vort Land har Krav paa.

3 SPEJDERE FAAR TILDELT MEDALJEN FOR RASK DAAD

I sidste Nummer omtalte jeg de tre Spejdere fra 1. Kolding Trop, som hjalp med ved Slukningen af Branden paa »Lindegaarden« ved Dalby. Det var Tropsføreren Kai Friis, Tropsassistenten Johan Rebsdorff og Skovmanden Jørn Erik Frandsen. Jeg har senere faaet at vide, at de havde en meget væsentlig Andel i, at der ikke brændte mere, end der gjorde. Fra Klokken 10 Aften til Klokken 2 Nat var de i uafbrudt Virksomhed. De fik reddet en stor Del af Kreaturerne ud af de brændende Bygninger. Det frøs 20 Grader, og de var efterhaanden helt overiset af det kolde Vand og meget forkomne.

For deres raske og udholdende Arbejde har de faaet tildelt Korpssets Medalje for rask Daad.

RIDDERSPEJDERE

RIDDERSPEJDERE

Jeg synes jo, at naar der i 1941 var 77 Spejdere, der fik tildelt Riddersnoren, saa var det et stort Antal. Og det er jo en vældig spejdermæssig Præstation at naa saa langt, som der kræves for at blive Ridderspejdere. Men alligevel, mon der ikke i Aar vil blive endnu flere, saa mange som vi nu er. Sæt noget ind paa at faa jeres Navn i Rubrikken »Maanedens Ridderspejdere«; det er en Æresrubrik.

I har sikkert alle hørt eller læst om, at vort Lands Fremtid afhænger af den Ungdom, der vokser op. I er en Del af denne Ungdom, og derfor afhænger det ogsaa af jer.

Gennem jert Ulve- og Spejderarbejde træner I jer op til Udholdenhed og Snarraadighed, saa at I ikke giver op for de Vanskeligheder, der møder jer. Men endnu vigtigere er det, at I er til at stole paa.

Man regner ikke med Mænd, hvis Ord eller Underskrift ikke er noget værd. Derfor lyder ogsaa det første Bud i vor Spejderlov:

„En Spejders Ord staar til troende“.

Selv om man faar Ubehageligheder af det, staar man ved sit Ord og sin Underskrift.

F	D	I
B	A	C
H	E	G

HEMMELIG SKRIFT

P	N	S
L	K	M
T	O	R

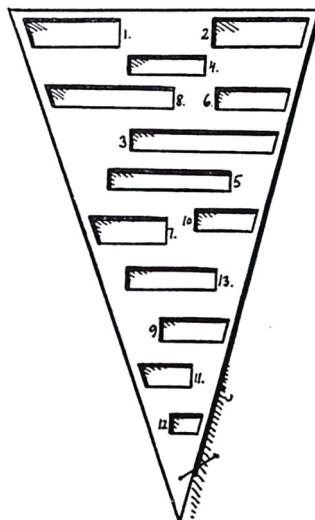
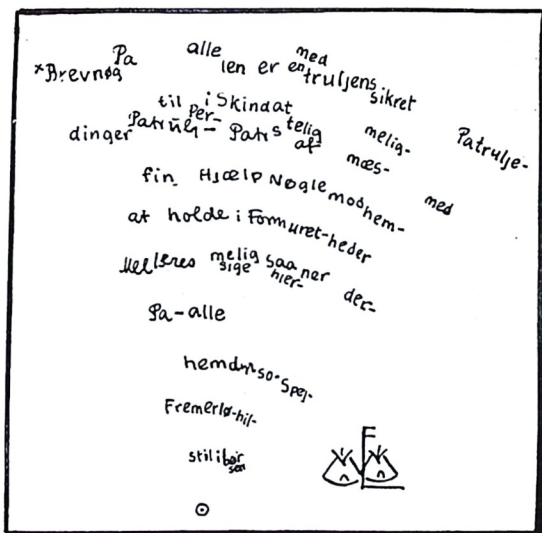
?

57802 1042 5610 7542 20873 008 7707

I tidligere Numre af Spejdernes Magasin har jeg omtalt forskellige Systemer af Kodeskrift. Her er en anden Maade, hvorpaa man kan skrive »hemmelig Skrift«, nemlig ved Hjælp af forskellige Skabeloner.

I et Stykke Karton foretages nogle aflange Udkæringer af forskellig Størrelse. Udkæringerne nummereres i tilfældig Orden, og naar Brevet skal skrives, lægger man Kartonet over Skrivepapiret og skriver gennem Udkæringerne, saaledes at man først skriver i Udkæring Nr. 1 og derefter i Nummerorden. Bagfter kan man, naar Kartonet er fjernet, udfylde Mellemrummene med ligegyldig Ord og Bogstaver. Modtageren maa selvfølgelig have en Skabelon nøjagtig Mage til den, Afsenderen har brugt, og læser Brevet ved at lægge denne over Brevpapiret.

paa har vi fundet i »Væbneren«: Af et Stykke Karton udkæres en Trekant i Størrelsen 7x13 cm. Denne Trekant forsynes med Udkæringer, der ligesom ovenfor beskrevet forsynes med Numre. Brevpapiret lægges paa et Underlag af svært Pap, og Skabelonen fastgøres til Underlaget med en Knappenaal i Spidsen. Nu skriver man gennem Udkæringerne og naar disse er udfyldte, kan man dreje Skabelonen enten til højre eller venstre eller maaske skiftevis til højre og venstre, indtil hele Budskabet er skrevet. For at Modtageren kan finde, hvor der skal begyndes, sætter man et lille Kryds i Udkæring Nr. 1 og maa selvfølgelig i Forvejen have aftalt med Modtageren, om der drejes til den ene eller anden Side. For at lette Modtageren at finde det rigtige Sted, hvor hans Skabelon skal lægges, kan man ogsaa sætte et lille Mærke, hvor Naalen har siddet.

Hvis man betegner, hvad der er op og ned paa Skabelonen, og hvad der er For- og Bagside f. Eks. med henholdsvis »Nordre«, »Syd« og »Lys« og »Skyggeside«, kan Skabelonen anvendes paa fire forskellige Maader, nemlig med enten »Nordre« eller »Syd« øverst og med enten »Lys« eller »Skygge« opad.

En anden fiks Maade at lave Skabelonen

Prøv at lave jeres egen Kode indenfor Patroljen, saaledes at al Korrespondance mellem Patroljens Spejdere foregaar i Patroljens eget Kodesprog.

E. Dahl.

LANDS-PATRULJE-TURNERING

Turneringen, saa læs disse Tips igennem — de kan muligvis forbedre jeres Chancer.

Paa Cykle: Kør 2 og 2 med Mellemrum; naar I standser, saa bliv staaende i samme Orden, som I kører i, uden at mase op mellem Formændene.

Til Fods: Løb paa en Stribe med PF forrest med Patruljestanderen og PA bagest for at sikre, at ingen sakker agter ud.

Til- og Afmelding: Naar I kommer til en Dommerpost, saa gør venstre om, og PF siger Holdnummer og Patruljens og Troppens Navn. Naar I er færdige, saa ret op og gør Honnor, før I løber videre. Undgaa at »kommandere« — det er ikke nødvendigt indenfor en Patrulje. Træn nogle Gange, saa I alle er klar over, hvordan det skal foregaa, saa det kan ske uden et Ord.

Præcision: Pas omhyggeligt paa at overholde alle opgivne Tider f. Eks. for Aflevering af løste Opgaver: Stilletider eller Morgenparade. Det trækker meget ned at komme for sent.

Teltorden: Pas paa at indrette jer praktisk, saa I kan komme til jeres Rygsække i Løbet af Dagen uden at snavse Tæpper eller Underlag

De fleste Divisioner holder Turnering i Bededagsferien, saa der er kun 4 Uger til Resultatet foreligger, om det er jer eller en anden Patrulje, der skal med. Det afhænger først og fremmest af jeres Indsats under selve

til. Husk at Tæpper, Sovepose og Nattøj skal luftes ordentligt ud om Morgen.

Madlavning: Alle Madvarer bør opbevares udenfor det Telt, I sover i, enten i et særligt lille Køkkentelt eller anbragt tørt under jeres Voksdug eller paa anden Maade. Det vigtigste er, at de ligger tørt og rent uden Adgang for Fluer og Myrer. Sørg for at Maden ikke under Tilberedningen bliver snavset af Aske m. m. Opvasken bør være grundig, og PF bør selv efterse, at baade Enkeltmandsbestik og Gryder er helt rene.

Fordeling af Arbejdet: I kan regne med, at Tilden bliver knap saa det hele kun kan naaes, hvis I udnytter hvert Minut. Det er en god Hjælp at planlægge en Fordeling hjemme, saa det er een bestemt, der gør Teltorden, een, der laver Havregød osv.

Netop ved Fordeling af Arbejdet kniber det for mange Patruljer, saa hvis I kan faa det planlagt ordentligt, saa forøger I jeres Chancer betydeligt.

Kan I noget Woodcraft?

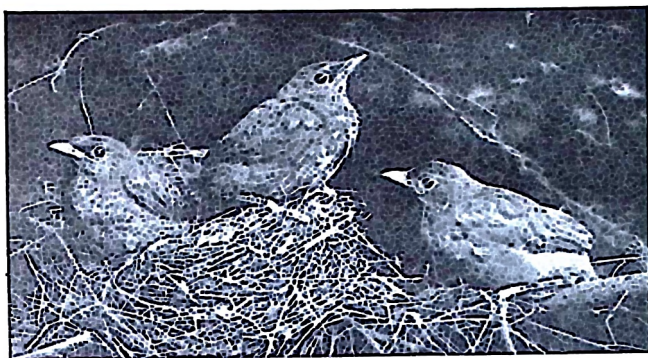
Held og Lykke.

Erik Østergaard.

Det bliver i saadant Terræn Turneringen kommer til at foregaa.

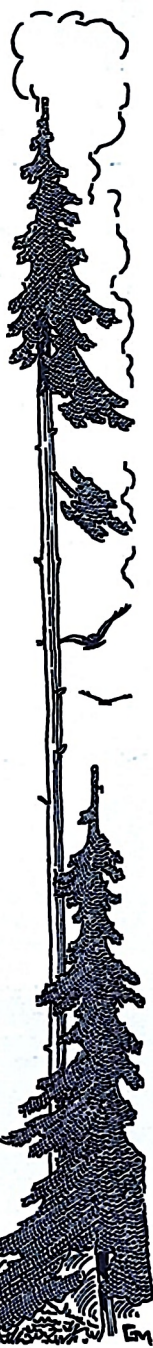
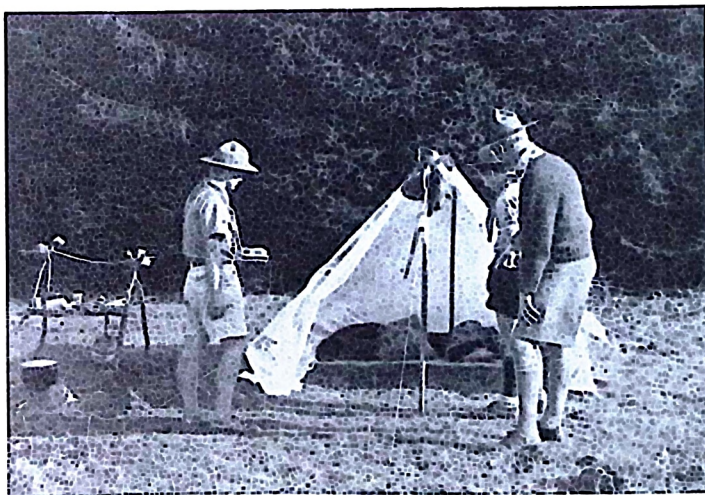
Ved Lands-
Patruljetur-
neringen kan
der komme
mange Op-
gaver? Ken-
der I f. Eks.
disse Unger?
Hvilken Fugl
er det?

Praktiske Færdigheder
kommer I ogsaa til at vise.

Kan I skyde med Bue?

Teltordenen er en vigtig
Ting. Dommerne inspic-
rer, og der ser jo ud til
at være god Orden.

WOOD-CRAFT

*Hvor mange forskellige bladløse Grene kan du
faa til at springe ud inden den 5. Maj?*

Naar man færdes rundt i Skovene om Vinteren og i det tidlige Foraar, altsaa paa den Tid, da det danske Lovtræer og Buske har afkastet deres Blade for at kunne modstaa Kong Vinters barske Angreb, møder man — de store Vintersportssøndage dog undtaget — næsten kun Spejdere o. l. Folk kan i Almindelighed ikke finde noget tillokkende ved Skoven paa denne Aars-tid, og velsagtens synes de ogsaa, det er for koldt! (At der desværre ogsaa findes enkelte Spejdere, der mener det samme, maa nævnes som en sørgelig Kendsgerning).

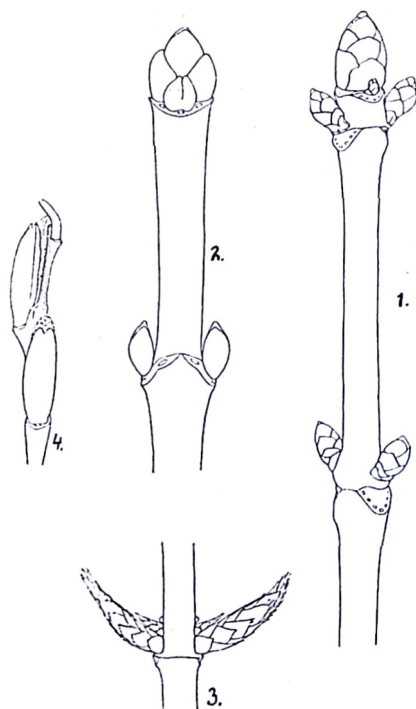
Men nu alle de Spejdere, man møder derude, er de »Dus« med de Træer og Buske, de færdes under, kender de dem lige saa godt om Vinteren paa Knopperne som om Sommeren paa Bladene? Nedenfor vil du finde en Beskrivelse af de vigtigere danske Lovtræer og Buske som Supplement til den Bestemmelsestavle, der findes Side 51 i »Den lille Spejderbog«. Ved Hjælp heraf vil du sikkert kunne kende et temmelig stort Antal af Træerne næste Gang, du kommer ud i Skoven. Prøv saa at tage Grene fra mange forskellige Træer og Buske med hjem, helst et Par Stykker fra hver Art, sæt dem i Vand og anbring dem i en tempereret, ikke for varm Stue, men gem evt. en typisk Gren af hver Art uden at sætte den i Vand. Naar Grenene springer ud, tørrer du nogle af de helt udsprungne Blade fra hver Art i Presse mellem Træpapir, som maa skiftes med ca. en Dags Mellemrum, indtil Bladene er helt tørre. Du sender saa et Blad af hver Art, forsynet med rigtigt Navn, evt. sat op paa Pap el. lign. til mig (Torben Wolff, Slotsvej 34, Charlottenlund) inden 5. Maj. Den Spejder eller Ulveunge, der har indsendt flest navngivne Blade, der er udviklet paa Grene, som han selv har indsamlet, bestemt, sat i Vand og faaet til at springe ud, faar som Præmie »Bogen om B.P.«. Hvis flere har indsendt lige mange Blade, trækker vi Lod. Du skal ikke vente for længe med at indsamle Grenene, da de ellers vanskelig vil kunne naa at springe ud.

Men husk at gemme en uudsprungne Gren og et Par pressede Blade af hver Art, jeg skal saa senere fortælle, hvordan du kan lave en fin Tavle over Danmarks Træer ved Vinter- og Sommer-tide.

Inden vi gaar over til Oversigten, der væsent-

lig gaar frem efter Bestemmelsestavlen i »Den lille Spejderbog«, vil jeg kort forklare et Par af »Fagudtrykkene«: Paa Figur 1, 2 og 3 sidder Knopperne modsat, to og to overfor hinanden, paa de øvrige sidder de spredt. De spredte Knopper kan sidde toradet (d.v.s. i to Rækker) som paa Fig. 5, 6 og 7 eller i Skruer (d.v.s. i to Rækker) som paa Fig. 4.

Hestekastanie: Knopper modsatte, store, om Foraaret meget store, brune og stærkt klæbrige

(Fig. 1). Grenene tykke, lysebrune, med meget tydelige Ar efter Blade under Knopperne. Stort, kraftigt Træ, der er alm. plantet overalt.

Ask: Knopper modsatte, sorte eller næsten sorte, Grene tykke, glatte, graalige. Ældre Bark graagullig med Længdefurer. Højt Træ, uden særlig rig Grening, vokser mest paa fugtig Jordbund.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 3

APRIL

1942

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

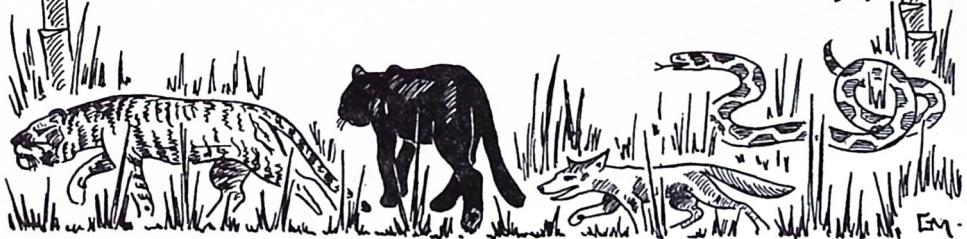
I har vel nok lagt Mærke til, at nu gaar det mod Foraar og Sommer. Det betyder, at nu kommer jeres Tid, hvor I rigtig kan nyde Livet udendørs. Saa er der nok at tage fat paa, f. Eks. de Prover, der skal øves ude, de Duelighedstegn, som I kun kan øve jer paa i fri Luft, og saa sidst, men ikke mindst, kommer forhaabentlig for mange af jer Sommerlejren. Men det koster Penge at komme med i Sommerlejren, og dem — eller nogle af dem — kan I godt selv skaffe, f. Eks. ved at spare sammen af jeres Ugepenge. I kan ogsaa, hvis I har Fødselsdag paa denne Tid af Aaret, ønske jer noget Lejrudstyr, saa har I det, og saa faar I lettere Lov at komme med, naar Far og Mor ikke skal ud med saa mange Penge til den Tid. For I ved jo nok alle, at det er svært i mange Hjem at faa Pengene til at slaa til i denne Tid, og det maa være jeres Pligt at hjælpe, hvor I kan.

I denne Maaned kommer ogsaa Sct. Georgsdag. Saa skal I, ligesom alle andre Ulve i hele Verden, paany aflægge jeres Ulveløfte, men det vil jeres Fører nok tale med jer om.

Og saa kan jeg fortælle jer, at vi nu er saa mange Ulve, at hvert tredie Medlem af Korpsen er en Ulv. Det er mange, men det fører med sig, at I nu mere end før, maa anstrenge jer for at blive dygtige, for nu er der saa mange flere at tage Kampen op med ved Turneringen, og den skal vel ogsaa for mange af jer finde Sted nu i Forsommeren. Saa I ser, at nu gælder det: Tag fat og bliv saa dygtige som muligt.

God Jagt

Baloo.

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11636
København

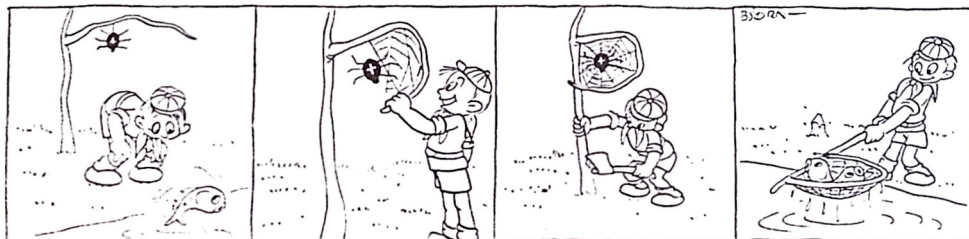
*Hvad er dette
for noget
Krim Krams*

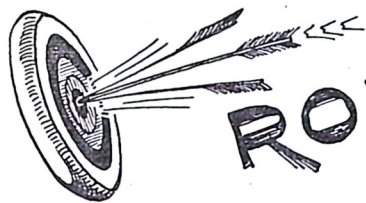
???

Ja, hvad tror du, der er gaaet af Tegneren denne Gang. Han siger, at du skal lægge et Stykke genemsigtigt Papir ovenpaa en af Firkanterne og tegne Stregerne, du kan se gennem Papiret. Saa skal du flytte over til den næste Firkant og tegne de Streger, du kan se. Naar du har gjort det ved alle Firkanterne, har du Tegningen færdig. —

Men det er meget nødvendigt at tegne Rammen med første Gang, saa at du kan være sikker paa, at Tegningen kommer til at ligge lige paa det rigtige Sted de andre tre Gange.

Palle Uloveunge er opfindsom!

ROBIN HOOD OG HANS MÆND

am.

2. Pastor Fugl i Knibe.

Midt i Bregneborg Sogn havde Pastor Fugl sin hyggelige Præstegaard. Pastor Fugl var en ganske ung Præst, fuld af Virkelyst. Han var i Besiddelse af et straalende Humør og var altid rede til en Spøg.

En Lørdag Eftermiddag i Marts Maaned var han meget alvorlig, det kneb for ham at samle Tankerne til at skrive sin Søndagsprædiken, det gik rent ud sagt ikke for ham. Lige i Mørkningen tog han sit ældste Tøj paa, greb sin Knortekæp og belavede sig paa at trave en Tur ud i den ensomme Bregneborg Skov. Snart begav han sig ud i den vilde og uberørte Skov. Ad smaa Stier gik han gennem Krat og over Sletter. Hans Tanker gik paa Flugt, og han var langt inde i sin Tale. Saa langt væk var han i Tankerne, at han snart ikke vidste, hvor han befandt sig.

Samme Eftermiddag mødtes i Hulen »Robin Hood og hans Mænd«. De sad hyggeligt om Ilden og drøftede den Uro, der i den senere Tid havde været ude i den fredelige Skov. Det skyldtes, at der i de sidste Maaneder havde været Krybskytter i den stille Skov. Selvfølgelig regnede rigtige »Robin Hood Folk« ikke Krybskytteri for en Forbrydelse, dertil var de alt for indlevende i deres Fantasier verden, men Drengene syntes, at de havde en særlig Eneret paa Skoven, og derfor vilde de gøre deres for at sætte en Stopper for det.

Der var nu mørkt i Skoven, men et pragtfuldt Maaneskin kastede sit hvide Lys gennem Træer og Grene. Drengene krøb ud af Hulen og gik ud i Skoven. Bedst som de staar i et Krat, ser de

i Maanelyset en mystisk Person komme travende. Drengene er paa Post, dette maa være en af Krybskytterne, hans Paaklædning kunde nok tyde paa det. Hvem vilde ellers færdes paa disse øde Steder paa denne Tid af Dagen. De holdt Raadslagning, og de enedes om at jage den mystiske en alvorlig Skræk i Livet. I Skjul af Krat og Skov listede de ind paa ham fra alle Sider.

En af dem krøb lige hen foran ham, saaledes at den fremmede pludselig snublede.

I eet Nu stormede de øvrige Drengene frem, og takket være at de var i Overtaal, fik de snart Krammet paa den mystiske, der, som man kan regne ud, ikke var andre end den gode Pastor Fugl. Drengene vikledede et Tørklæde om Hovedet paa

den stakkels Mand og førte ham ned i Hulen. Ingen af dem genkendte ham, selv om de daglig havde med ham at gøre paa Skolen, hvor han var deres Religionslærer.

Præsten, der som omtalt var ung og munter af Naturen, opdagede snart, at det var Drengene, han havde med at gøre, og blev klar over, at de mistænkte ham for at være Krybskytte. Selv om Sagen var ubehagelig for ham, medede han sig dog over Situationen, og lod som om han virkelig var den, de mistænkte ham for. Først bad han ynkeligt for sit Liv. Saa mumlede han, at han kunde en Tryllekunst, som ingen havde set Mage til. Han vilde vise dem den, dersom han saa maatte blive sluppet løs. Han paastod, at han kunde slukke Maanens Lys paa Himlen og bagefter tænde det igen. Det var der ingen af Drengene, der vilde tro paa, saa de lovede ham fuld Frihed, dersom det passede. Saa begyndte

Præsten med dyb Stemme at mumle en Række Trylleformularer og foretage sælsomme Bevægelser med Arme og Hænder. Lidt efter saa han paa sit Ur og bad Drengene gaa ud for at se paa Maanen. To af Drengene blev sendt ud, de var yderst vantro, men kom dog snart tilbage til Hulen, blev og forfærdede. De fortalte med skælvende Stemmer, at Maanen virkelig var ved at blive mørkelagt. Det maatte de andre ogsaa se. Det var en meget underlig Historie, slet ikke hyggelig, men det maatte jo være sandt, for 11 Par sunde Drengøjne kunde da ikke tage Fejl. Nu fik Piben en anden Lyd, Drengene følte deres Ansvar for, at Maanen saaledes blev visket ud. De tiggede og bad Troldmanden om at tænke Maanen igen. Til Drengenes Beroligelse lovede han dem det, dersom de vilde fjerne det højst ubehagelige Tørklæde, de havde viklet om hans Hoved. Det blev hurtigt fjernet, og nu fik Drengene et nyt Chok. De genkendte nemlig Krybskytten som deres afholdte Religionslærer Pastor Fugl, og han genkendte ogsaa først nu sine Elever. Han lo hjerteligt og sagde: »Godt at jeg vidste, at der vilde indtræffe en Maaneformørkelse lige nu, ellers var jeg da aldrig sluppet fri. I øvrigt skulde I med den Religionsundervisning, jeg har givet jer i de sidste Par Aar, ikke lade jer sætte i en saadan Skræk af en Tryllekunst. Dertil burde I vide bedre Besked.«

Drengene, der holdt meget af Pastor Fugl, fremstammede en Masse Undskyldninger, men dem vilde Pastor Fugl ikke høre paa. Han forstod godt, at de ivrige Skovfolk havde taget Fejl. Præsten saa sig nu om i den hyggelige Hule. Med Forbavelse og Interesse saa han Drengenes Samlinger af Uglegylp, Fugleæg og Fjer, Hamme af Snoge og Hugorme. Dyremærkede Genstande i Mængder. Smukke Sommerfugle paa Naale og sjældne Sneglehuse. Altsammen noget, som Drengene selv havde indsamlet i Skoven. Pastor Fugl havde desværre ikke Tid til at blive ret længe i Hulen, da han jo som sagt ikke var færdig med Arbejdet til næste Dag. Han bad de

raske Drengene følge sig til Præstegaarden. Og saa for Drengene var det paa høje Tid at komme hjem, og de fulgte villigt og med Glæde Præsten paa Vej. Først fik de ham dog til at love ikke at røbe noget om Hulen og Banden ude i Skoven til et eneste Menneske. Det gik Præsten gerne ind paa, dersom Drengene til Gengæld intet vilde foretage, som ikke taalte Dagens Lys. Præsten antydede noget om en Begivenhed i Fæstelaavnstiden, som han havde hørt om. Den havde mere ham meget, men den var jo ikke helt ærlig. Drengene lovede ham ved Lejlighed at gøre denne Sag god igen.

Saa begyndte Hjemturen til Præstegaarden. Dog ikke ad den lige Vej. Drengene var saa forsigtige, at de gik i Zik-Zak med Præsten. Robin Hood og hans Mænd vilde dog ikke lige med det samme røbe, hvor de havde deres Tilholdssted, selv om de betragtede Pastor Fugl som deres Ven. Ved Afskeden blev alle Drengene indbudte til et Besøg paa Præstegaarden, hvor Præsten lovede dem, at han og hans Kone vilde tage pænt imod dem. Til Gengæld lovede Drengene at indbyde Præsten til Hulefest i en nær Fremtid.

Saa gik man hver til sit. Præsten skyndte sig op i sit Studerekammer, og beriget med Indtryk og Oplevelser skrev han en glimrende Prædiken. Drengene var snart hos deres Forældre, men de fortalte intet om deres Oplevelser. Før alt, hvad der angik »Robin Hood og hans Mænd«, var strengt hemmeligt. Heldigvis havde Drengenes Forældre saa megen Tillid til deres Sønner, at disse kunde dyrke deres hemmelige Bandeliv ude i Skoven, naar blot de altid overholdt at komme hjem paa de Klokkeslæt, de skulde og havde lovet.

Søndag Morgen gik to af Drengene ud i Skoven for at dække Aftenens Spor til med løs Sne, for at ingen skulde finde hen til Hulen, men Naturen var kommet dem i Forkøbet, for i Natens Løb havde et tykt Snelag skjult alle Spor. Saaledes hjalp Naturen dem med ikke at røbe noget.

Peter Tini.

Hansaplast

er absolut
»Hæit«

En usynlig Forbedring!

For det blotte Øje ser et Stykke Hansaplast ikke anderledes ud i Dag end før i Tiden. I Virkeligheden er det undergaaet en betydningsfuld Forbedring: Gazekompresset er behandlet med et nyt, særlig effektivt virkende Præparat, der gør det absolut »Hæit« i videnskabelig Forstand. Det er rart at vide, at de i Dagliglivet forekommende Rifter og Smaasaar nu hurtigt kan heles, blot man straks bruger Hansaplast.

Løn (bedre Navn end Ahorn): Knopper modsatte, *grønlig* og fede, eller mere brunrøde og da med Mælkesaft i friske Knopper (Fig. 2). Hvert Knopskæl ofte med en mørk Spids. Grene graabrune, glatte, ret tykke. Store eller middelstore Træer, der ofte findes sammen med Ask.

Gedeblad (*Kaprifolie*): Knopper modsatte, ofte med *Biknopper* over Hovedknoppen (Fig. 3), der er slank og spids. Den Art, der mangler Biknopperne, er en *Slyngplante*.

Af Vedplanter med modsatte Blade er der desuden Syren, Kvalkved, Benved, Korsved, Rød Korvel m. fl.

Pil: Knopper spredte, i Skrue, kun *et Knopskæl*, der dækker det indre som en Hætte og revner i Spidsen, naar Gæslingen (den unge Blomsterstand) træder ud (Fig. 4). Større og mindre Buske, med oftest »vidjeagtige« Grene af meget forskellig Farve, vokser mest i Moser.

El: Knopper spredte, i Skrue, hver Knop sidder *paa en lille Stilk*, der er graaviolet ligesom de to Knopskæl. Om Foraaret med lange, hængende Han-Rakler og smaa, oprette Hun-Rakler, samt ofte med de sorte »Elle-Kogler«: Hun-Rakler fra Aaret før, der i Vinterens Løb har kastet de modne Frø. Buske eller Træer af betydelig Størrelse, især i Moser.

Lind: Knopper spredte, toradede, med to (sjældnere tre) Knopskæl, hvoraf det ene er meget større end det andet. Knoppeer og Grene oftest rødbrune og skinnende paa den ene Side, grønne paa den anden. Højt, regelmæssigt Træ, der plantes mange Steder, især i Allée.

Elm: Knopper spredte, *toradede*, spidse, mørkebrune; paa Plantens ovre Grene findes desuden næsten kuglerunde, haarede *Blomsterknopper* (af de spidse Knopper opstaar Bladene); paa Fig. 5 er der kun 1 Knop, der ikke er Blomsterknop. De unge Grene svagt *dunede* mod Spidsen. Vokser alm. i Krat (hvor Blomsterknopper ofte mangler) og anvendes meget som Landevejstræ.

Hassel: Knopper spredte, *toradede*, grønne eller rødbrune. Ofte med lange, hængende Han-Rakler. Grenene graabrune, mod Spidsen haarede af *korte, udstaaende Haar*. Tæt Busk i Ud-kanten af Skoven og i Krat.

Bøg: Knopper spredte, toradede, langstrakte, *spidse*, brune og blanke (Fig. 6). Grene med glat og blank, brun Bark. Dvergskud forekommer ofte (Fig. 7). Højt, tæt Træ, som sikkert nogle kender!

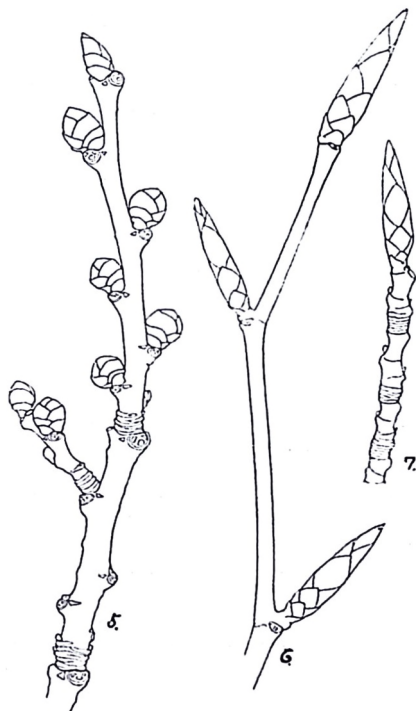
Eg: Knopper spredte, i Skrue, ret smaa, brune, *buttede*, *mange sammen i Grenens Spids* (Fig. 8). Grene lyse, noget furede. Den gamle

Egebark dybt furet. Et ikke ukendt Skovtræ med tykke, knudrede Stammer og Grene.

Slaen: Knopper spredte, i Skrue, meget smaa, ofte utydelige. Grene vandret udspærrede, de fleste knopbærende Grene afsluttes med *Grentorne*. Danner meget tætte Krat, hvor især mange Sangfugle holder til.

Tjorn: Knopper spredte, i Skrue, smaa, højst 2 mm, ofte røde. Grentornene er her kortere, og de udspringer direkte paa Hovedskuddet (bærer altsaa aldrig Knopper). Velkendt som Hækplante, sjældnere vildtvoksende.

Hvis en og anden skulde ønske at kunne bestemme *alle* Danmarks vildtvoksende eller hyppigst forvildede Løvtræer og Buske, vil en »Nøgler« kunne faas ved Indsendelse af 75 Øre i Fri-mærker til mig.

Til sidst en lille Henstilling: Skaan altsaa Naturen! Naar du samler Grene, tag da aldrig, selv den mindste Kvist fra spæde Træer eller Buske, tag kun, hvor du ingen Fortræd forvolder. Og saa god Jagt i den vaagnende Vinterskov.

Torben Wolff.

Hvordan en Dreng bliver Mand i Kenya

*Tekst og Tegninger af
BADEN-POWELL*

Som jeg allerede har fortalt jer i Spejderbogen, bliver Drengene blandt Zulunegre, naar de naar den Alder, hvor de er ved at blive voksne, sat paa en Prøve — ikke en Eksamen i Læsning, Skrivning og Regning, men en Prøve, der skal vise, hvorvidt de er modige og i Stand til at klare sig selv Dag og Nat i et fremmed Land og i Stand til at fange, dræbe og koge deres Føde. Med andre Ord, om de er mandige nok til at blive nyttige Medlemmer af Stammen.

For at føre Drengen gennem denne Prøve bliver han malet hvid med Vismut, som det vil tage Uger at slide af, og han bliver sendt ud kun med et Skjold og et Spyd, efter at det er fortalt ham, at dersom nogen ser ham, saa længe han er hvid, vil de dræbe ham. Saa maa han skjule sig i Junglen og leve saa godt, han kan, ved at gaa paa Snigjagt og ved at grave Rodder op og hele Tiden holde sig fra andre Mennesker.

I hele Afrika og ogsaa i Australien og paa Sydhavsøerne og indtil fornylig blandt Amerikas Rødhuder har Drengene maattet gennemgaa en saadan Prøve paa Mod og Udholdenhed, før de blev betragtet som Mænd, skabt som Krigere eller Stammemænd.

Det er netop, hvad vi gør i Spejderbevægelsen. Enhver Dreng, som prøver at blive en rigtig Spejder, arbejder sig igennem Spejderarbejdets Stadier og uddanner sig til sluttelig at blive en god Borger. Fyre, som ikke har Mod til at se Vanskelighederne i Øjnene, og som er tilfredse med at forblive 2. Klasses Spejdere, vil sikkert ikke blive Mænd af Format senere.

I Kenya, hvor jeg har levet, maa Drengene gennemgaa en meget mærkelig Ceremoni. Naar Højtideligheden nærmer sig, hvor de skal indtræde i de voksne Rækker, fører Fædrene til Drengene mellem 15 og 18 Aar disse for Stammens Ældste som modne til at blive Stammemænd.

Som det første Skridt maa Drengen og hans Far og Mor gennemgaa en Ceremoni i deres eget Hjem. De slagter en Ged og blander dens Blod og Indvolde med Vand; derpaa tager de et Risknippe, som de dypper i denne Blanding og sprøjter sig med, idet de begynder med de venstre Tæer og opad Legemet til Hovedet og saa igen fra de højre Tæer og opad.

Derefter kommer Mødrene med Vand, hvori de vasker sig rene; dette antages at rense dem for de efterfølgende Ceremonier.

Saa overværer alle Kandidaterne en Lektion af en af Stammens gamle, som fortæller dem om Pligter og Optræden som Mænd, nu da de skal skifte fra Barndom til de voksne Rækker.

Alle Egnens Folk kommer sammen ved Lejligheden for at spise og drikke og danse Krigsdans. Medicinmanden, som altid er en stor Mand i Stammen, gaar ud i Urskoven og udvælger et Træ, som han velsigner, men ingen andre ved, hvilket Træ han gør helligt. En særlig Hytte bliver bygget, hvor Kandidaterne skal bo i den Uge, Ceremonien varer.

Den første Prøve er Paraden for Stammens Høvding, hvor de aflægger en højtidelig Ed paa, at de samvittighedsfuldt vil gennemgaa Ceremonierne. Saa faar de en afskyelig Drik, men de maa ikke skære Ansigter eller vise andre Tegn paa, at Drikken mishager dem. De skal vise, at de kan staa imod uden at bevæge en Muskel.

Saa fører Medicinmanden dem til det hellige Træ, efter at hver Dreng er blevet bevæbnet med en Stok. Doktoren fortæller dem, at Djævelen er i det Træ. Saa angriber de det voldsomt og slaar alle Grenene ned. Disse samler de op og bringer til Paradepladsen. Grenene udgør Drengenes Sæde under Resten af Ceremonierne.

Paa den tredje Dag er det den store Prøve, hvor en anden Medicinmand kommer vandrende

i et fantastisk Udstyr og i Spidsen for en Procession, som bliver højlydt opmuntret af Tilskuerne. Han er et uhyggeligt Syn for Drengene, som han nærmer sig; men det bliver omhyggeligt overvaaget, om nogen viser Tegn paa Frygt.

Saa tager Medicinmanden en Kniv op af Lommen og ridser hver Dreng efter Tur med den. Hvis en af dem skulde vise Tegn paa Smerte, vil han blive helt til Grin i Stammen. Han maa og skal udholde Prøvelsen og kan saa gaa tilbage til den omtalte Hytte for at komme sig.

Ovenpaa dette morer Stammen sig, synger og danser til Midnat. — Derefter maa hver Dreng paradere for Høvdingen, og hans Hoved klippes skaldet af Moderen og en anden Kvinde — en Slags Gudmoder.

Deres afragede Haar maa ikke falde paa Jorden, da dette vilde medføre frygtelige Uheld. Det maa omhyggeligt bringes bort og brændes. Atter faar Drengene en afskyelig Medicin, og de bliver som før iagttaget, for at man skal se, om de er Mandfolk nok til at forblive upaavirkede af noget, som er ubehageligt.

Saa oversprøjter en af de gamle dem med en besynderlig Blanding af Geders Indvolde og Honning. En anden af de gamle kommer og sprøjter mere af den paa dem med Munden. — Saa hyl-der Stammen dem og giver dem gode Ønsker, og de betragtes som Mænd.

Naar Drengene nu er blevet Mænd, trækker de sig tilbage til Hytten for at faa Mad; men de maa ikke røre Føden, da det vil bringe dem Uheld; de maa derfor spise den af Bananblade.

Den næste Dag er Hviledag, og efter den tager Drengene afsted for at vise, at de kun lader haant om deres Saar, og de drager ud for at »make war«, d.v.s. at de jager alt, hvad de kan faa fat i, selv Egern, Fugle osv.

Dagen efter dette gaar de paa Ekspedition hver for sig — ligesom vore 1. Klases Spejdere — idet de besøger Venner og fjerntliggende Kraaler netop for at vise, at de er modne til at klare sig selv paa Trods af Farerne ved at rejse alene. Men naar de kommer til deres Venners Hytter, maa de ikke gaa under Løfterne der, men skal modtage Lykønskninger uden for Vennernes Indgangsport. Saa vender de tilbage til deres Ceremonihytte samme Aften.

Paa Indvielsesceremo-

niens syvende Dag faar hver Dreng en Træskive paasat sin Øreflip. Dette er et Tegn, der viser, at han har gennemgaaet sin Manddomsprøve.

Den ottende og sidste Festdag er en meget urolig Dag for alle, og Drengene faar et Festmaaltid.

Meget tidligt næste Morgen vender alle Drengene tilbage til deres Hjem for at blive ønsket velkommen som voksne Medlemmer af Familien, men de maa ikke forlade Hytten gennem Indgangen; de skal lave et Hul i Bagvæggen, hvorigennem de skal gaa ud, og har de eengang forladt Hytten, maa de ikke vende tilbage til den. Naar de er stukket af, bliver Hytten brændt.

(Disse og mange andre Enkelheder findes i en Bog, der hedder »The Akcikuyu« af den italienske Missionær Cagnolo).

En anden ubehagelig Prøve, de maa gennemgaa, er at gaa til Tandlæge. Naa ja! det maa de fleste Drengene vel, men I er heldige, som kan gøre det i en behagelig Lænestol, hvor I faar alle Slags Bedøvelsesmidler til at forhindre Smerterne.

Hvordan vilde I synes om at have det som disse indfødte Drengene, naar Tandlægen kommer med en stor Kniv (Et Fotografi, jeg har set, viser, at det er en Slags kort Spyd) og graver en Tand ud efter nogle Minutters energisk Arbejde.

(ved H. P.).

ved FRODE

Den rigtige gode, gamle Gunnar Jørgensen paany!

Gunnar Jørgensen skrev for snart mange Aar siden »Flemming«, som blev læst af hver Dreng i Danmark — og det var den værd! Siden fik vi en Række Fortsættelser, som ikke var helt saa gode, men de blev alligevel læst. Skulde nogle have tabt Lysten til at læse mere, saa tag fat i hans nye Bog DRENG AF DANMARK (Hasselbalch). Man læser den maaske ikke uden at blive en Smule højtidsstemt, men det er rart at faa slaaet fast, at vi har et Fædreland, som vi har Lov at være stolte af.

Den danske Kaptajn Marryat.

CAI SCHAFFALITZKY DE MUCKADELL har udsendt en ny Bog KANONBAAD OHØJ

(Jespersen og Pio), der giver en fængslende Skildring af Kampen mod Englænderne i 1807—08. God og spændende!

2 »Spejder«-Fortællinger.

Jeg kommer stadig til at sammenligne med min Drengetids bedste Spejderroman »Odderpatruljen« — ingen af de 2 nye kommer paa Højde med den!

ORLA ULSTRUP: BARDUNERNE DIRRER (Hagerup) handler om en Deling Væbnere i Sommerlejr, men den er for langtrukken . . . og ligner en Del af Forgængerne, kun ikke »Odderpatruljen«.

GUNNAR MADSEN: FALKEPATRULJEN (Aller) er bedre. Den foregaar paa den jyske Østkyst med Krybskyttejagt og Spritsmuglere, som bliver afsløret af Falkepatruljen.

Jorden er rund.

af EJNAR BOESGAARD kaldes EN EVENTYRLIG LIVSSKÆBNE« (Chr. Erichsen), og eventyrlig er den. Bogen handler om en ung Dansker, der fra sit 7. Aar farter Verden rundt, fra 16—17 Aars Alderen paa egen Haand. Han prøver alt lige til Flyver og Fabriksleder.

Osram-Cykle-Lamper

(silkematte)
til Lyskastere
giver
højeste Lysvirkning.
Osram-Cykle-Lamper
til Baglygter
forøger Sikkerheden.

OSRAM

PETERS *mislykkede* KORTSKITSE

Se Tegningen i din »Spejdernes Lommebog«

Præmieopgaven i Aar i »Spejdernes Lommebog« stillede store Krav til Skarpsindighed og grundigt Kendskab til Korttegning, og det har været en Fornøjelse at se, hvor godt de fleste Spejdere er inde i Anvendelsen af Signaturerne. Det har været et stort Arbejde at gennemgaa de mange Løsninger, men heldigvis havde de allerfleste gjort sig megen Umage med Opstilling og Skrift.

Der er som bekendt tre Ting, der skal være i Orden paa en Kortskitse: Maalestok, Verdenshjørner og Signaturer, og Peter, det Skrog, havde Fejl i alle tre Dele. Paa et Kort har ogsaa Skriftens Størrelse Betydning, men det kan man ikke regne saa nøje ud paa en Skitse, ellers skulde, som flere af Indsenderne bemærker, nogle af Stednavnene være skrevet anderledes.

Det var lykkedes Peter at gøre ikke mindre end 27 Fejl:

1. Maalestoksforholdet er ikke 1:20.000, sml. Afstanden mellem km-Stenene.
2. Længden af 1 km passer hverken med 1:20.000 eller km-Stenene.
3. Øst og Vest er byttet om.
4. Halsted Skov: Sign. f. Lyng.
5. — Slotspark: — Mose.
6. Jernbane: — Sti.
7. Kirkegaard: — Løvskov i Opvækst.
8. Hovedvej: — Markvej (uindgroft Vej); desuden maa Peter have taget Fejl af Nummeret.
9. Kilometersten: Sign. f. Træer (evt. Kæmpehøj).
10. Dæmning: — Gennemskæring.
11. Østerby Hede: — Marsk.
12. Østernæs Fyr: — Vejrmølle.
13. Mølle: — Vandmølle.
14. Kæmpehøj: — Trigon. Station.
15. Markvej: — Jernbane.
16. Vandmølle: — Vindmotor.
17. Spang: — Bro.
18. Sluse: — Spang.
19. Klitter: — Eng.
20. Eng: — Naaletræer.
21. Marsk: — Klit.
22. Sti: — Højspændingsledning.
23. Langdykke: — Ruin.
24. Grusgrav: — Klippegrund.

25. Granplantage — Kirkegaard (evt. Sten i Vand).
26. Højspænd. ledn.: — Dige m. Beplantning.
27. Søndermose: — Løvskov.

Naturligvis er der en Del, der har overset, at Maalestokken var forkert og Verdenshjørnerne byttet om, men det, der har forvoldt størst Vanskeligheder, er mærkværdigt nok Stien ned til Grusgraven paa Kortets sydlige Del; den bliver beskyldt for at være Sognegrænse, Staaltraadshegn, Morse-K'er og andre Rariteter. Nogle kender ikke Forskel paa Eng og Siv, og andre er i Vildrede med, hvornaar en Vej skal tegnes med stiplede (afbrudt) Linie; det skal den kun, naar den er »uindgroft«, mens en »indgroft« Vej tegnes fuldt optrukket, hvad enten den er privat eller offentlig. Ellers er der ikke noget, der lader til særlig at have gjort Knuder.

PRÆMIEVINDERNE blev følgende:

En Skovmands kniv, skænket af Friluftsmagasinet:

Steffen Hvidt, Graasten.

Den lille Spejderbog:

Erik Bernstorff, Langesø.

Arne Eg Larsen, Glamsbjerg.

Finn Holten Hansen, Vigerslev pr. Farstrup.

Spejdernes Lommebog 1943:

Erik Friis Tofte, Roskilde.

Jørgen Ebbehøj, Kolding.

Finn G. Christensen, Næstved.

En Spejdersangbog:

Ove Andersen, Hornslet.

Henry Jensen, 2. Hellerup.

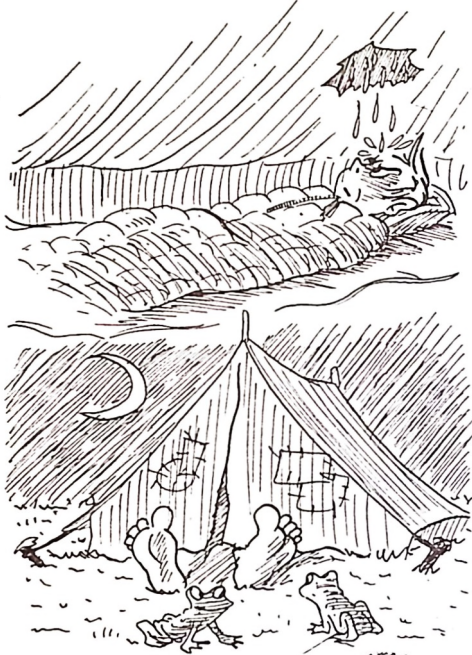
Jørgen Søgaard Larsen, Nykøbing F.

De 10 Vindere havde alle fundet mindst 25 »rigtige« Fejl. Desuden havde følgende fundet 20 Fejl og derover:

Karl Johan Staack-Petersen, Valby; Jørgen Thomsen, København; Ole Eg Larsen, Glamsbjerg; Frantz Jørgen Bang Hansen, 6. Aarhus; Ib Frederiksen, København/St. John; Knud Meincke, Aarhus; Erik Anker Eriksen, Nykøbing F; Jørn Schou Nielsen, København; Kaj Nielsen, Skørping; Niels Kristensen, Ry; Anders Holm, Rønne; Ronald Rasmussen, 1. Valby; Palle Finn Juul-Jensen, 9. Aarhus; Louis Lundby, Ordrup.

Du kan endnu naa at købe »SPEJDERNES LOMMEBOG«

Dumaa selv om det!

SØRG FOR AT VEDLIGEHOEDE
DIT TELTMATERIEL, ELLERS
KOMMER DU BARE UD FOR LIG-
NENDE UBEHAGELIGHEDER, SOM
DEM DU SER HER ! —

Erik Damsgaard, 1. Graasten Trop.

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Kjøbenhavnske

Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

Allerbedst
TOM's

Karameller

Drops

Dragés og

Chokolade

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager

Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Klokken er 10 Søndag Formiddag. Uden for Frederiksberg Brandstation staar der 7 Spejdere. De ser lidt beklemte ud, og man kan høre følgende Spørgsmaal falde: »Hvordan er det nu, man binder et »Pælestik?« eller hvordan slukker man Ild i Klæderne paa et Menneske?« Det er ikke, fordi de tilfældigvis staar ved en Brandstation, at de spørger saadan, nej, det er et Udsalg af Eksamensfeber. De skal nemlig til Prøve i Brandværn. Efter Vinteren igennem hver Mandag Aften at have gaaet til Instruktør, er de nu naaet saa vidt, at de skal vise, hvad de har lært.

Vi gaar ind i den store, lyse Skolestue (Brandmænd gaar nemlig ogsaa i Skole) og sætter os ved Bordet. Et Øjeblik efter kommer Brandingeniør Eilertsen, som har lovet at være Censor. og vi kan begynde. Den første vakler op til det grønne Bord. som dog ogsaa er grønt til daglig, og trækker en Seddel. Han var heldig, og trak et godt Spørgsmaal, og nu gaar det Slag i Slag, og mange forskellige Spørgsmaal falder. I Flæng kan nævnes: Skov- og Hedebrand, Kunstigt Aandedræt, Alarmering, Forsigtighedsregler og mange andre. Først den sidste trak Spørgsmaalet om Betjening af Haandssprøjten. Saa maa vi om i Slangekældereren, hvor der staar en Haandsprøjte parat, og ikke blot ham, der trak Spørgsmaalet, men ogsaa alle de andre skal prøve at sprøjte. En Tid lang følger vi os som hele smaa Brandmænd, indtil pludselig Klokken ringer, og den røde Lampe begynder at lyse — Udrykning! af Sted op i Gaarden, hvor Sprøjterne og Røgdykkervognen farer ud til Ildbrand. Imens bliver der censureret, og det viser sig, at det er gaaet helt godt, kun en enkelt har klaret sig mindre heldigt.

Saa trædes der an, Resultatet meddeles, og den bedste Mand paa Holdet faar tildelt den af »Dansk Brandværnskomité« udsatte Bælteplade.

Henning Lund.

Sidst i Januar Maaned dumpede der en aflang, blaa Konvolut ind ad Brevkassen hos 25 Spejdere i København fra Spejdernes Hjelpekorps. Brevet indeholdt en Opfordring til at melde sig til en Kommandodeling til Raadighed for Brandvæsenets Overledelse. Alle 25 Mand svarede Ja og mødte kort efter paa Hovedbrandstationen for at faa nærmere Besked.

Der var flere, der mødte i den Tro, at det drejede sig om at køre med Meldinger o. lign.; men vi fik store Tanker om os selv, da Hr. Brandinspektør Manicus Hansen, som er Chef for denne Deling, sagde, at vi var udvalgt med største Omhu af hele Hjelpekorpsen, og at det var en vigtig Opgave, vi fik overdraget. Vi skulde paa forskellige Poster i Brandvæsenets Overkommando og Afsnitsledelse besørge Meldetjenesten og være ansvarlig for alle Meldinger, der kom fra Brandstationen, blev ekspederet videre til Politiet, Teknisk Tjeneste og de andre Grene af Luftbeskyttelsen.

Derpaa fik den noksom kendte Tropsfører Ulriksen, der for Tiden er C. B. Brandmand, Ordet. (Hvem har ikke gaaet til Samariterkursus hos ham?) Han er daglig Leder af Kommandodelingen, og overfor hans Veltalenhed og Forklaring af Magnettelefoner, Brandvæsenets private Telefonnet, Brandværnets Opgaver, Brandalarmers Indretning og Radioanlægget i Røgdykkervognen blegnede vi og begyndte at tvivle paa, om vi kunde betjene alle disse udviklede Instrumenter. Men da vi fik Lov at prøve paa det næste Møde, viste det sig, at det ikke var saa udviklet, som det lod til.

Fredag den 6. Marts skulde vi saa prøve, om vi kunde løse den Opgave, der var stillet os. Vi mødte i Kommandocentralen og fik vore Pladser anvist. Kl. 19,42 kom den første Melding, der lød: »Forvarsel for København«, og kort efter begyndte Meldingerne at strømme ind pr. Telefon fra de forskellige Brandstationers Omraade. Der var sprængte Vand- og Gasledninger, sammenstyrtede Huse, Rekviritioner paa Assistance til Brande osv. osv. Og vi sprang som Kakerlakker, modtog Meldinger i Telefonerne og sendte Besked til Politiet og Overkommandoen.

Hver Gang en Brand blev meldt, blev den afmærket paa et stort Kort over København med en Naal med Nummer paa. Og efterhaanden som de forskellige Stationers Materiel korte til Brandstedet, satte vi smaa Naale med Mærker for hvert enkelt Koretojs paa Brandstedet og flyttede dem tilbage, naar Koretojerne blev meldt hjemme igen.

Kl. 21,15 blev der givet Afvarsling, og Øvelsen var forbi. Vi har nu faaet at vide, at Brandvæsenet kan bruge os.

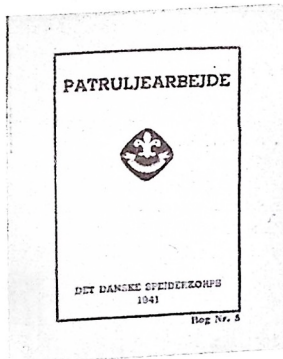
Svend Ranvig.

I har sikkert ikke mange

Chancer

ved

Landspatruljeturneringen

hvis I ikke ved,
hvad der staar i disse

2 Bøger

*Du skul' ha købt dem
i Depotet - liksom jeg!*

- men vi skulde tale om Bøger:

Patruljen arbejder i Lejr	1.75
» » med Terrænsport	1.75
» » med Optrin	1.75
» » i Naturen	1.75
Vandrenes Kogebog	2.00
Den lille Spejderbog	1.75
» » indb.	3.50
Tovværksarbejder	0.90
Kompas, Silva	
alm. Silva	9.45
Silva vædskefyldt	24.00
Silva vædskefyldt, stor Model	31.00

Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27 . Kbhvn. K.
Telf. C. 10909 - 11203